

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

§. 1. Quid sit Ordo, quotuplex?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78172)

Ratio est, quia dictæ prohibitionis totus finis est, ne præiudicium aliquod oriatur Parochis, quod neutiquam fit, si Religiosus Religiosum inungat, in quos nulla Parochus iurisdictione gaudet.

§. I V. De Adiutore Ministrantis hoc Sacramentum.

1. **A**djuutor, seu respondens Sacerdoti hoc Sacramentum Ministranti, indicavi supra, solere esse Clericum, immò sufficere etiam Laicum, & aliquando posse nullum adesse. Inquiri nunc præterea, an liceat esse Fœminam?

2. Respondeo, nequaquam licere : nec scilicet , respondendo ad preces , nec multo magis, tergendo sensus infirmi vincti.

3. Quid si deficient viri omnes? Adhuc sentio cum
Quintandau: ña de *Extr. Vñel. sing. 6.* potius Sacerdo-
tem sibi debere respondere, & eundem ipsum ablitger-
e unctiones, quam Fœminam adhibere. Nam ex una
parte, ejusmodi Adiuorem adesse, non est necessarium
in hac functione, & ex alia Fœminæ in Sacris Canoni-
bus semper arcetur ab immediatis hifce ministris
Sacramentorum.

CAPVT VIII.

Quo tempore ministrari potest Extrema-Vnctio.

1. **Q** Vacunque hora , quocunque tempore , quocunque die : non enim est , unde coarctatum

fit ejusmodi tempus.

2. Solum in tempore Interdicti prohibitum idem
nimus in Sacro textu cap. Quod in re de p^{er}sonis
remiss.

ii, quibus pro illo tempore concessum est privilegium (quod an, & quatenus concedatur a Bulla Crucis citatur in tract. de interdicto. Interim lege à Crucis in Bulla Cruc. cap. 5. dub. 5. num. 1. ubi etiam dicitur Religiosos.)

4. Excipe Secundo, quando moriturus Sacramentum Pœnitentiæ recipere non potuit; nam in hoc casu tremat. Vñtio est medium valde probabiliter verum, quod animæ infirmi salutem, vnde illam non prohibet Ecclesia, sicut, nec tunc prohibet collationem sacramenti Pœnitentiæ.

5. Quoniam vero acquiri primam gratiam, et
catum oblitum remitti Fidei baptizato perfici
nem aliorum Sacramentorum bona fide, et
tritione factam, est solum probabile; Ita
Extrem. Vncti, *dis. 41, sed. 1. num. 19*, per Penitentem
vero, & Extremam Vnctionem sic mortuum
Suar. *ibidem*, ideo puto non esse alienum ab Ecclesia
tate concedere, ut infirmus, si tempore iustitiae
potuit recipere Sacramentum Penitentiae, (si mori
perit aliquod aliud Sacramentum, etiam Eucharistiam
posse Vnctionem Extremam rite suscipere, alioquin
cedere eam ministrari, ut scilicet certius ejus salu
fultur.

DE SACRAMENTO
ORDINIS.
LIBER SEPTIMVS.

CAPVT PRIMVM.

§. I. *Quid sit Ordo; & Quotuplex.*

ORO, seu ordinatio est Signum sensibile, quo spiritualis potestas cum impressione Characteris tribuitur viro baptizato circa Eucharistiam, qua conficiendam, qua ministrandam.

2. Signate autem dicimus (circa Eucharistiam) omnes enim Ordines relationem, seu habitudinem habent, five remote, five proxime ad unum Eucharistiæ sacrificium, vel conficiendum, vel ministrandum Nam propterea licet illi plures sint, tamen, quia omnes habent prædictam morealem vitutem per eandem relationem ad Eucharistiæ, unum sunt Sacramentum, lege Bellarminum lib. 1. de Ordine c. 8. & Marchinum de Ordine p. 1. cap. 15.

3. Ordines autem esse septem, idest quatuor Minores, Ostiariatum, Lectoratum, Exorcizatum, Acholitatum, tres verò Maiores, nimirum Subdiaconatum, seu Hypodiaconatum, Diaconatum, & Sacerdotium, vel pueri non ignorant, quorum officia dicam inferius.

4. Primam tonsuram, & Cardinalatū non esse Ordines, Episcopatum verò non esse diversum Ordinem à Sacerdotio, sed ejus extensionem quandam, qua Episcopo datur potestas ordinandi Sacerdotes, Episcopos,

& denique Archiepiscopatum, & Papatum non edo-
cines diverfos ab Epifcopatu, ſeu à dicta extenſione
cerdotis, ſatis ſit innuere: legantur Doctores p. 111.
Bellar, loc. cit. ſo. Leand. de Ord. diſ. 1. 9. ſ. 10. alioſ
trans, & quaſi. 14. 15. 17. Sane. in conſ. lib. 7. cap. 10.
Caſtop. de Ord. p. 3. num. 3. Quintanad. de Ord. ſynod.
num. 5.

5. Solum nota, ex eo, quod Episcopatus est *ordo* Sacerdotis; sequi, nulliter, & invalide ordinari Episcopum, eum, qui Sacerdos non est, quia Episcopatus prærequirit essentialiter Sacerdotium, quod non habet in aliis ordinibus. Nam quamvis illicitè quis initiaretur v. g. Sacerdotio, si præcedentibus Ordinibus careret, validè tamen initiaretur, quia Sacerdotium non essentialiter, sed solum ex præcepto, illos alios ordines supponit.

§. II. *An omnes Ordines sint Sacramentum.*

1. **M**inores quatuor, esse Ordines, certum est, qui
tales pronuntiat Tridentinum *sess. 13. c. 1.*
de Sacram. Ordin. & merito, quia faciunt gradum
seu ordinem in Ecclesia supra tonsuram insignitos, qui
tonsura est ianua, seu fundamentum Ordinum, non
Ordo.

Ordo.
2. An vero Minorum horum Ordinum collatores
sunt Sacramenta, dissentiunt Doctores. Valquez tom. 3.
in 3. p. d. 257. Aliique quos citat Leand. de Ord. d. 1. q. 1.
l. 1. ar. 1. probat non esse. Sanchez in consil. lib. 7. cap. 1. ar. 1.
Leand. l. c. quasi. 6. Averfa de Ord. quasi. 1. l. 1. ar. 1. Caltropi.